

Човешката дейност протича в определена територия. В зависимост от природните дадености съществуват различни възможности за организиране на икономическа дейност , а от там и изграждането на инфраструктурна база.

Основна задача на регионалната политика е да регулира и направлява икономическо социалните и демографски процеси спрямо определена територия , така че тя да не остане изолирана от общото световно развитие в частност на дадена държава. Механизмите и подходите за реализиране на тази задача са различни , което се обуславя на различните цели които си поставя съответната държава.

Регионалната икономическа политика по същество е съвкупност от икономически , законодателни и административни действия , осъществявани от държавните и местни органи на управление с цел ускоряване на икономическия растеж в региона и преодоляване на диспропорциите в териториалното стопанство.

Водещо място в регионалното развитие на България имат икономическите дейности – инвестиции , данъчни , митнически , валутни преференции , пазарни подходи и др.

Друга група дейности , тези които имат законодателен характер – закони по които практически се реализира регионалната политика.

На трето място са административните дейности които включват главно управленчески мероприятия в административно – териториалните единици.

Основната цел на регионалната икономическа политика се изразява във:

- регулиране на икономическия растеж

- ускоряване или забавяне на процеса
- формиране на определени регионални пропорции и тяхното изменение за определен период от време.
- Обвързване на териториалните ресурси с поставените икономически цели
- Социални сфери , които произтичат от икономическата сфера – заетост , доходи , промени в демографската структура на населението
- По рационалното използване на някои специфични характеристики на трудовите ресурси.
- Регулиране на урбанистичните процеси и като последица от всички цели , формиране на подходяща жизнена среда в съответната регионална система.

За тази цел се използват регионални програми , които съдържат анализ и оценка на съществуващата икономическа база на територията по отношение на : материалното производство (индустрия , земеделие , строителство) ; обслужваща сфера ; форми на собственост в териториалното стопанство и отношението между тях.

За да може да се реализира всяка регионална програма са необходими финансови ресурси и управленски механизъм за права и обратна връзка. За тази цел са създадени в рамките на програмата REDEV , две агенции за регионално развитие с центрове Смолян и Бургас , които се финансират от програмата ФАР.

В България е създаден национален фонд за регионално развитие. Целта на този фонд е да изгради финансова база за реализация на регионалната политика на определени територии , селища и региони във страната които се нуждаят от стимулиране на икономическия растеж. Ето защо е необходимо да бъде направено едно социално –

икономическо райониране на страната , за да може конкретните регионални програми да бъдат насочени точно в определените райони.

Според закона за регионално развитие на България са разработени шест региона. Основанието за делението на тези региони е , че те се използват в управленческата практика , в регионалната статистика и са в основата на разработения национален план за регионално развитие.

България е разделена на шест района за планиране и развитие – Северозападен , Северен – централен , Североизточен , Югозападен , Южен – централен и Югоизточен район.

Националният план за икономическо развитие по своята същност е най – стратегическият документ. Тук е определена основната визия за развитието на България и основните стратегически национални приоритети и се явяват определящ за регионалното развитие.

Националният план за регионално развитие има тясна връзка с отрасловите стратегии , като: транспорт и околна среда ; земеделието и селските райони ; пощи и далекосъобщения ; информационното общество ; енергетиката ; развитието на туризма ; културен туризъм и човешки ресурси ; образованието ; здравеопазването ; промишлеността.

В условията на ограничени ресурси националната политика за регионално развитие е стратегията на концентрирано въздействие върху ограничен брой райони за постигане на бърз и устойчив национален ефект и за недопускане на влошаване на състоянието на по – слабо развитие и по – силно засегнатите от структурните промени райони. Тази стратегия се съчетава със стремежа за мобилизиране на местните ресурси и използването на механизмите на координацията на секторните политики като важен инструмент за провеждане на политиката на регионалното развитие.

Като нагледен пример прилагам икономически преглед на европалати – 2002 за развитието на страната ни по региони според анкета извършена от БТПП , бюро “Икономически анализи” , която обхваща около 600 фирми.

